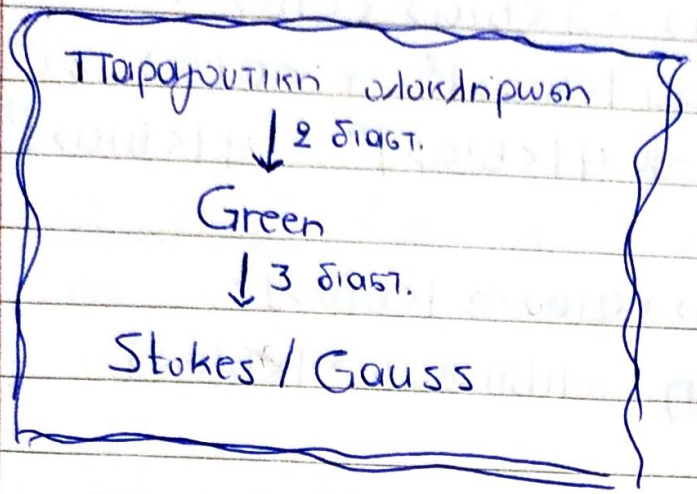

15/10/19

Παρατήρηση: Ολοκληρώνεται για πραγματ. συν/σεις

$$|H\rangle = \lambda_1 |f\rangle + \lambda_2 |g\rangle \quad \text{ή} \quad H(x) = \lambda_1 f(x) + \lambda_2 g(x)$$

$$\langle F|H\rangle = F(x) \cdot H(x) = \lambda_1 (F(x) \cdot f(x)) + \lambda_2 (F(x) \cdot g(x))$$

$$\langle F|H\rangle = \int_a^b F^*(x) H(x) dx = \int_a^b F^*(x) (\lambda_1 f(x) + \lambda_2 g(x)) dx$$

$$= \int_a^b \lambda_1 F^*(x) f(x) dx + \int_a^b \lambda_2 F^*(x) g(x) dx$$

$$= \lambda_1 \int_a^b F^*(x) f(x) dx + \lambda_2 \int_a^b F^*(x) g(x) dx = \lambda_1 \langle F|f\rangle + \lambda_2 \langle F|g\rangle$$

Η ανισότητα του Schwartz

Για κάθε ζεύγος διανυσμάτων $|a\rangle$ κ. $|b\rangle \in S$ ισχύει:
 $\|a\| \cdot \|b\| \geq |\langle b|a\rangle|$ ή $\sqrt{\langle a|a\rangle} \cdot \sqrt{\langle b|b\rangle} \geq |\langle b|a\rangle|$

Παρατήρηση: Στον Ευκλείδειο χώρο η ιδιότητα αυτή είναι απορροια από το γεγονός ότι το $|\cos \theta| \leq 1$, βασική ιδιότητα για αποδ. άλλων προτάσεων, δηλ. S είναι Ευκλείδειος
 $\langle b|a\rangle = \|b\| \cdot \|a\| \cdot \cos \theta$

Απ.:

Αν $\langle b|a\rangle = 0$ τότε είναι προφανές

Αν $\langle b|a\rangle \neq 0$ τότε θέτουμε: $|c\rangle = |a\rangle - \lambda \langle b|a\rangle |b\rangle$,

i) Γνωρίζ. από ορισμό εσωτερικού γινόμενου ότι $\langle c|c\rangle \geq 0$

$$f(\lambda) = \langle c|c\rangle = \langle c|a\rangle - \lambda \langle b|a\rangle \cdot \langle c|b\rangle = \\ = \lambda^2 \langle b|b\rangle - 2\lambda |\langle b|a\rangle|^2 + \langle a|a\rangle \geq 0$$

Πρέπει η $\Delta \leq 0 \Rightarrow 4|\langle b|a\rangle|^4 - 4|\langle b|a\rangle|^2 \cdot \langle b|b\rangle \langle a|a\rangle \leq 0$

$$\Rightarrow \langle b|b\rangle \cdot \langle a|a\rangle \geq |\langle b|a\rangle|^2$$

$$\text{ή } \|b\| \cdot \|a\| \geq |\langle b|a\rangle|$$

• ΟΡΙΣΜΟΣ: Τα μη-μηδενικά διάνυστα $\{|x_i\rangle\}_{i=1}^n$, καλούνται γραμμ. ανεξαρτήτα αν $\lambda_1 |x_1\rangle + \lambda_2 |x_2\rangle + \dots + \lambda_n |x_n\rangle = 0$
 $\Rightarrow \lambda_1 = \lambda_2 = \dots = \lambda_n = 0$

Σε αντίθετη περίπτωση λέγονται γραμμ. εξαρτημένα
κ. $\exists \lambda_i, i=1, \dots, n \neq 0$

π.χ. Τα μοναδιαία διάνυστα του $\mathbb{R}^3$, $\bar{i}, \bar{j}, \bar{k}$
Έστω $\lambda_1 \bar{i} + \lambda_2 \bar{j} + \lambda_3 \bar{k} = 0$ Τότε:

$$\lambda_1 \langle \bar{i} | \bar{i} \rangle + \lambda_2 \langle \bar{i} | \bar{j} \rangle + \lambda_3 \langle \bar{i} | \bar{k} \rangle = \lambda_1 = 0$$

Όμοια κ. για τα $\lambda_2, \lambda_3 = 0$

$$\text{δηλ. } \lambda_1 \langle \bar{j} | \bar{i} \rangle + \lambda_2 \langle \bar{j} | \bar{j} \rangle + \lambda_3 \langle \bar{j} | \bar{k} \rangle = \lambda_2 = 0$$

• Τα μονώνυμα $1, x, x^2, x^3, x^4$ κλπ.

Καίνομε την εφηλ αυτιστοιχία :

$$|x_1\rangle = 1, \quad |x_2\rangle = x, \quad |x_3\rangle = x^2, \quad |x_4\rangle = x^3$$

Τα $|x_i\rangle, i=1, 2, 3, 4$ είναι γραμμ. ανεξ.

$$\text{Έστω ότι } a_1 |x_1\rangle + a_2 |x_2\rangle + a_3 |x_3\rangle + a_4 |x_4\rangle = 0$$

$$\Rightarrow a_1 + a_2 x + a_3 x^2 + a_4 x^3 = 0 \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

Τότε από αλγεβρα είναι φανερό ότι τα $a_i = 0, i=1, \dots, 4$

• ΟΡΙΣΜΟΣ : Ένα δ.χ. λέγεται N -διάστατος ($N < \infty$)

αν υπάρχουν N γραμμ. ανεξάρτητα διάνττα αλλά οποιαδήποτε $N+1$ διάνττα είναι γραμμ. εξαρτημένα

Παρατήρηση : Αν για κάθε δοσμένο σύστημα γραμμ. ανεξ. διάνττων $\{|x_i\rangle\}_{i=1}^N$ μπορώ να βρω ένα ακόμα διάνττα γραμμ. ανεξάρτητο, $\forall N$, τότε ο χώρος είναι απείρων διαστάσεων

• ΟΡΙΣΜΟΣ : Ένα σύνολο n -γραμμ. ανεξ. διάνττων $\{|x_i\rangle\}_{i=1}^n$

αποτελεί βάση του δ.χ. S , αν κάθε $|x\rangle \in S$ μπορεί να γραφεί ως γραμμ. συνδυασμός των $|x_i\rangle$. Δηλ. :

$$|x\rangle = \sum_{i=1}^n a_i |x_i\rangle$$

Τα a_i είναι οι συντελεστές του $|x\rangle$ ως προς τη βάση $\{|x_i\rangle\}_{i=1}^n$ κ. είναι μοναδικά.

Π.χ. • $\{\bar{i}, \bar{j}, \bar{k}\}$ είναι βάση του $\mathbb{R}^3$

Δηλ. το $\bar{r} = x \cdot \bar{i} + y \cdot \bar{j} + z \cdot \bar{k}$

• Θεωρούμε τα $\{1, x, x^2, x^3\}$ είναι μια βάση στο χώρο των πολυωνύμων βαθμού ≤ 3 .

Κάθε πολυώνυμο βαθμού ≤ 3 γράφεται ως:

$$P(x) = a_1 + a_2 x + a_3 x^2 + a_4 x^3$$

ΘΕΩΡΗΜΑ: Αν n -διάνυστα ενός n -διάστατου δ -x. S είναι γραμμ. ανεξ. τότε αποτελούν βάση του δ -x. S

Παρατήρηση: Η βάση λέγεται ορθοκανονική αν $\langle x_i | x_j \rangle = \delta_{ij} = \begin{cases} 1, & i=j \\ 0, & i \neq j \end{cases}$

Διαδικασία Gram-Schmidt

$\{|e_i\rangle\}_{i=1}^N$ ορθοκανονικών διανύστων, ξεκινάται από ένα σύστημα $\{|x_i\rangle\}_{i=1}^N$, $N \geq 1$

1) Κατασκευάζω τα $\langle x_i | x_j \rangle$, $i, j = 1, 2, \dots, N$ κ. αφαιρώ τα διάνυστα $|x_i\rangle$ τ.ω. $\langle x_i | x_i \rangle = 0$

2) $|x_i\rangle$, κατασκευάζουμε το $|e_1\rangle = \frac{|x_1\rangle}{\sqrt{\langle x_1 | x_1 \rangle}} \cdot e^{i\phi}$

για αυθαίρετη φάση ϕ , επιλέγουμε το $\phi=0$
τότε $\langle e_1 | e_1 \rangle = 1$

3) Τώρα $|e_2\rangle = N_2 \cdot (|x_2\rangle + \beta_{21}|e_1\rangle)$, να προσδιορίσω τα N_2, β_{21} από τα εσωτερικά γινόμενα,

$$\langle e_1 | e_2 \rangle = 0 \quad \text{κ.} \quad \langle e_2 | e_2 \rangle = 1$$

$$\text{Δηλ.} \quad \langle e_1 | e_2 \rangle = 0 \Rightarrow \langle e_1 | x_2 \rangle + \beta_{21} \cdot \langle e_1 | e_1 \rangle = 0$$

$$\Rightarrow \beta_{21} = -\langle e_1 | x_2 \rangle = -\frac{\langle x_1 | x_2 \rangle}{\sqrt{\langle x_1 | x_1 \rangle}}$$

Επίσης: $\langle e_2 | e_2 \rangle = 1 \Rightarrow$ TIP

$$= |N_2|^2 (\langle x_2 | x_2 \rangle + \beta_{21} \langle x_2 | e_1 \rangle + \beta_{21}^* \langle e_1 | x_2 \rangle + |\beta_{21}|^2 \langle e_1 | e_1 \rangle)$$

$$= 1$$

από εδώ υπολογίζω το N_2

$$|e_1\rangle = \frac{|x_1\rangle}{\sqrt{\langle x_1 | x_1 \rangle}}$$

$$|e_2\rangle = N_2 (|x_2\rangle + \beta_{21} |e_1\rangle)$$

$$\langle e_1 | e_2 \rangle = 0$$

$$\langle e_2 | e_2 \rangle = 1$$

$$|e_3\rangle = N_3 (|x_3\rangle + \beta_{32} |e_2\rangle + \beta_{31} |e_1\rangle)$$

$$\beta_{3i} = -\langle e_i | x_3 \rangle, \quad i=1, 2$$

$$N_3 = \frac{1}{\sqrt{\langle x_3 | x_3 \rangle - |\beta_{32}|^2 - |\beta_{31}|^2}}$$

Τελικά: για το $k+1$ ορθοκανονικό διάνυσμα αν έχουμε k ορθοκανονικά διάνυσμα:

$$|e_{k+1}\rangle = N_{k+1} \left(|x_{k+1}\rangle + \sum_{i=1}^k \beta_{k+1,i} |e_i\rangle \right)$$

$$\beta_{k+1,i} = -\langle e_i | x_{k+1} \rangle, \quad i=1, 2, \dots, k$$

$$N_{k+1} = \frac{1}{\sqrt{\langle x_{k+1} | x_{k+1} \rangle - \sum_{i=1}^k |\beta_{k+1,i}|^2}}$$

ΠΑΡΑΔ: Κατασκευάζουμε τα πολυώνυμα Legendre $P_n(x) \in [-1, 1]$

Βασική μονονόμων $|x_i\rangle = x^{i-1}, \quad i=1, 2, 3, \dots, N+1$

Απ.

$$|x_1\rangle = 1$$

Από G-S: $|P_0\rangle = x^0 = 1 = P_0(x)$

$$|x_2\rangle = x$$

$$|P_1\rangle = x$$

$$|x_3\rangle = x^2$$

$$|P_2\rangle = N_2 (|x_2\rangle + \beta_{21} |P_0\rangle)$$

$$= N_2 (x + \beta_{21} \cdot 1)$$

$$|x_4\rangle = x^3$$

⋮

$$\langle P_0 | P_1 \rangle = 0 \Rightarrow N_2 (\langle 1 | x \rangle + \beta_{21}) = 0$$

$$\Rightarrow \beta_{21} = 0$$

Παρατήρηση:

$$\langle X_m | X_n \rangle = \int_{-1}^1 x^{m-1} x^{n-1} dx = \int_{-1}^1 x^{m+n-2} dx =$$

$$= \begin{cases} \frac{2}{m+n-1} & m+n \text{ άρτιος } \geq 2 \\ 0 & m+n \text{ περιττός } \geq 2 \end{cases}$$

$$\langle X_2 | X_2 \rangle = \langle P_1 | P_1 \rangle = |N_2|^2 \cdot \left(\langle X_2 | X_2 \rangle + \beta_4 \langle X_2 | e_1 \rangle + \beta_2^* \langle e_1 | X_2 \rangle + |\beta_2|^2 \langle e_1 | e_1 \rangle \right)$$

= $\frac{2}{3}$ από το προηγούμενο
εσωτερικού γινομένου

$$\Rightarrow \frac{2}{3} = |N_2|^2 \langle X | X \rangle \Rightarrow N_2 = 1$$

Αντ. $|P_1\rangle = x = |X_2\rangle = P_1(x)$

$$|P_3\rangle = P_3(x) = N_3 \left(|X_3\rangle + \beta_2 |P_1\rangle + \beta_1 |P_0\rangle \right)$$

Παρατήρηση: $\int_{-1}^1 P_m(x) \cdot P_n(x) dx = \frac{2}{m+n+1} \delta_{mn}$ (ορισμός)

ή $\frac{2}{2n+1} \delta_{mn}$

$$\int_{-1}^1 P_0(x) P_1(x) dx = \int_{-1}^1 1 \cdot x dx = \left. \frac{x^2}{2} \right|_{-1}^1 = 0$$

$$\int_{-1}^1 P_0 \cdot P_0 dx = \int_{-1}^1 1 dx = 2$$

$$\int_{-1}^1 P_1 \cdot P_1 dx = \dots = 2/3$$

Άρα στην περίπτωση αυτή τα πολλαίμα $P_n(x)$ δεν είναι ορθοκανονικά, αλλά ισχύει ο ορισμός αυτός

Γινεται:

$$\langle P_2 | P_2 \rangle = \int_{-1}^1 P_2^2(x) dx = \frac{2}{5} \Rightarrow \boxed{N = \frac{3}{2}}$$

$$\langle P_2 | P_1 \rangle = 0 \Rightarrow N_3 (\underbrace{\langle x^2 | x \rangle}_0 + \beta_2 \underbrace{\langle x | x \rangle}_{\frac{2}{3}} + \beta_1 \underbrace{\langle x | 1 \rangle}_0) = 0$$

$$\Rightarrow \beta_2 = 0$$

$$\langle P_2 | P_0 \rangle = N_3 (\underbrace{\langle x^2 | 1 \rangle}_0 + \beta_1 \underbrace{\langle 1 | 1 \rangle}_1) \Rightarrow 0 = \beta_1$$

